

Eesti Ornitoloogiaühingu sada aastat harrastusteadust

Margus Ots

margus.ots@eoy.ee

Eesti Ornitoloogiaühing

x

59° 28' 24" 23' N: 199

m. 71

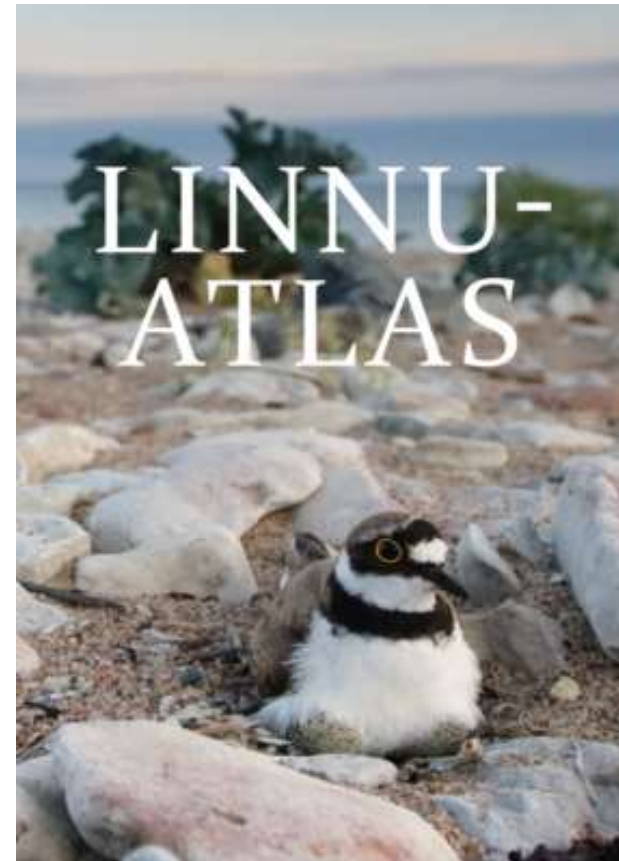
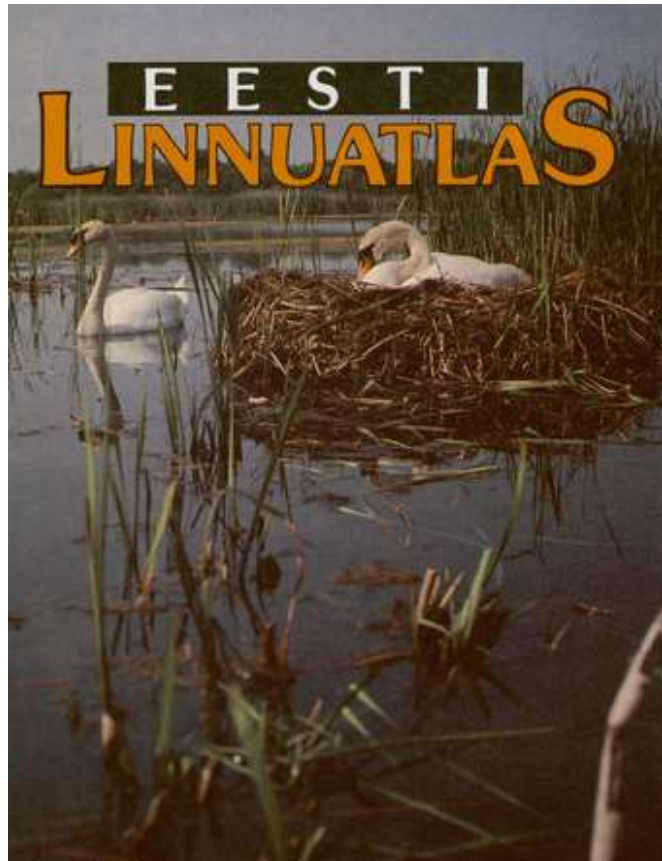
Fenoloogilised vaatlused

Vaatluskoht: Guuropi tuletorn; Harju. Väina
(Maakond, vald)

Vaatleja: M. Grigorjev. / Tuletorni ülem. /

Aasta: 1923 a.

Linnuliik	Vaatlus- päev	Lindude hulk	Vaatluspaiga asukoht	Linnu tegevuspaik ja tegevus	Lennusuund (rände puhul)	Vaatleja	Märkused (Lumekate? Tuisk? Vihm? jne.)
12. Räästapääsuke (<i>Delichon u. urbica</i> (L.))	5 mai	3	Norway külas	Lendavad ringi	—	A. Fridley	
	"	4	Suuseniõra as.	Isutusid vahel, vahel	—	E. Tammsalu	
	21 "	1	Normani tulitorni	Lendavad ringi	—	A. Kõrpe	
13. Piirpääsuke (<i>Apus a. apus</i> (L.))	13 mail	5	Norway külas	Lendavad ringi	—	A. Fridley	
14. Siniraag (<i>Coracias garrulus</i> L.)	25 mail	1	Saksby küla metsas	Isutus kuupega lähedal	—	A. Kõrpe	
15. Kägu (<i>Cuculus c. canorus</i> L.)	7 mail	1	Norway küla metsas	Isutus pool ja kuupega	—	A. Fridley	
	17 "	1	Hullo küla metsas	— " —	—	A. Kõrpe	
	18 "	1	Normani tulitorni lähedal	— " —	—		
16. Valge toonekurg (<i>Ciconia c. ciconia</i> (L.))	—	—	—	—	—	—	Ei olnud nähtud
17. Kiivitaja (<i>Vanellus vanellus</i> (L.))	13 mail	3	Norway külas	Lendavad üle jõu	NE	A. Fridley	
	2 aprill	2	Suuseniõra as.	Lendavad mererand pölvil	—	E. Tammsalu	
	—	2	Normani tulitorni	Lendavad üle	E	A. Kõrpe	

Punaselg-õgija

Lanius collurio
Red-backed Shrike

Atlaseagna arvukes: 40 000 – 60 000 paari

Jan	Febr	März	April	Mai	Juuni	Juuli	Aug	Sept	Ok	Nov	Det

Arvukuse trend: ->

Staatust Eestis Haudelind, läbirändaja.

Olukord maailmas Punaselg-õgija pesitseb Euroopas ja Edela-Siberis kuni Obi–Jenissei veeahkmeni. Euroopas on liik laialt levinud, puududes ainult Suurbritannias (välja arvatud), Islandil, Põhja- ja Fennoskandias ja enamikul Pürenee poolsaarest. Punaselg-õgija on rändlind, kelle talvitusalad asuvad Aafrika ida- ja lõunaosas [136, 112].

Punaselg-õgija arvukus Euroopas vähenes aastail 1970–1990 mõeldukalt ja 1990. aastal nõrgalt, kui üldise [58]. Hiljem on arvukus üleseuroopaliselt tavaliste linnalikele seire (PECBIMS) andmetel olnud üldjoontes stabiilne [809].

Levik Eestis Punaselg-õgija on levinud üle Eesti. Aastail 2003–2009 kohati liiki vähemalt võtmaliku pesitsejana 1387-s 5×5 km atlaseerusus (67% kõigist ja 81% piisavalt uuritud ruutudest). Kõige tihedam oli levik Madal-Eestis (esineb 83%, läänesartel isegi 91% piisavalt uuritud ruutudest), lujasum Vahe- ja Kõrg-Eestis (vastavalt 78% ja 79%). Kui mõnes Vahe-Eesti metsaruudus punaselg-õgija tõe-poolest puudubki, siis levikutühikud eriti

lõveva, järva ja Rapla maakonnas viitavad pigem kesisele uuritusele. Punaselg-õgija pesitseb ka paljudel väikesartel. Kahe atlaseperioodi vahel erinevus puudub, mõlema atlase ajal esines punaselg-õgija 10×10 km ruudustikus pesitsejana 92%-s ruutudest.

Elupaigad ja asustatus Punaselg-õgija elupaigaks on poolavamaastik, kus peab leiduma pesitsemiseks sobivaid puid-põõsaid ning jahipidamiseks vajalikke lagedaid alasid ja eenduivaid varitsuskohti [714]. Pesitussuhtepoole võib olla väga erinev, pesi on leitud asulates ja üksiktalade juures, puistitudel ja põõsastikes, raiesmikel ja noorendikes, parkides, kalmistutel ja aedades, hekkides, tee- ja põlluservades, rohu-, viljelus- ja jäätmaadel, metsades, luhtadel, soodes ja rannakoostustes ning karjajärsides [715]. Oluline näib olevat elupaiga maa-saikkus ja piisava põõsastu olemasolu, näiteks avamaastikuga järsult pärinevaid metsaservi punaselg-õgija ei asusta. Seetõttu kuuluvad liigi meelisluupaikade hulka puit- ja põõsastitud (eriti -karjamaad) ning niiduserva- või taluase-me-põõsastikud.

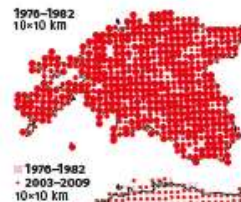
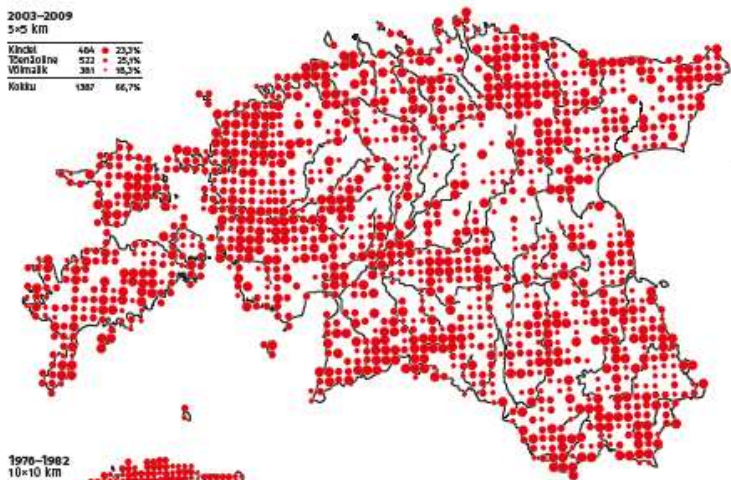
Kohalik asustatus Punaselg-õgija elu- ja pesitsemiseks on 60 p/km² [669], salu-, soovilu- ja soometsade raiesmikel 3–40 p/km² [576], jõeäärsetes lehtpuuribades 0–40 (keskmiselt 18) p/km² [233], kadastikes 2–20 p/km² [487, 668],

puistitudel 0–7 p/km² [700, 487]. Metsade kohta avaldatud asustatusandmed ulatuvad 5–13 p/km² loo- ja sturjamaastikes [487], 3–10 p/km² salu-lehtmetsades [557, 253] ning 0–7 p/km² soovi- ja soo-lehtmetsades [487]. Parke ja kalmistuid on enamasti asustanud ainult üksik paar [257]. Asustatusandmed näidetakse märgaladel et maksimaalselt 229 p/km² väikestel meresartel [382], 0–3 p/km² luhtadel [415, 772], keskmiselt 1–2 p/km² rannaniitudel [424, 91], 0,2–12 p/km² madalsoodes [783, 785], 0,1–7 p/km² siirdesoodes [292, 285] ning 0,1–8 p/km² rabades [285, 785–789].

Joonloenduste andmetel pesitsetes aastail 1975–1980 Saue lähedal puistitudel keskmiselt 10, metsades ja karjamaadel 5, võsades 3 ning põldudel 0,1 p/km², heinamaadel liik puudus; 1975. aastal Ida-Saaremaal puistitudel 24, kadastikes 9 (saga kõrges hällitudes kadakakop-lias 24), lagekarjamaadel 3 ja põldudel 2 p/km² (Eet Tuule andmed, [714, 655]). Lühema rahvusparagi erinevad biotoobid järjestatud punaselg-õgija asustatusandmed alusel järgmiselt: puistitud (9 p/km²), talukohtad ja puisteed (4 p/km²), metsanoorendikud (2 p/km²), soopuistud ja puitrabad (1 p/km²) ning põldud ja heinamaad (0,6 p/km²) [555]. Alam-Pedja looduskaitsela ja selle ümbruse metsamaal oli keskmine asustatusandmed 0,4 p/km²; liik oli seal seotud peamiselt raiesmikega [344]. Pärnasmaa

2003–2009
5×5 km

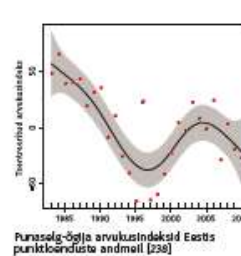
Kõchel	404	23,3%
Tõenäoliselt	522	25,1%
Võimalik	381	18,5%
Kokku	1307	66,7%

1976–1982 + 2003–2009
10×10 km

	1976–1982	2003–2009
Kõchel	355	69,0%
Tõenäoliselt	142	24,4%
Võimalik	38	6,5%
Kokku	535	91,9%

Asustatus ja arvukus Punaselg-õgija varasemast arvukusest ja selle võime-likest muutustest Eestis andmeid pole. Võiks arvata, et esimestel sajanditel väge-igi tavaline liik [402] kaotas elupaiku sooda-võrd, kui traditsiooniline kultuurmaastik asendus suurmajandite põllumaadega ning paljud põõsastitud kas raadati või kasvasid kinni. Siiski leiti Viljandi ümbr-uses 1956–1995. aasta vahemikus pesi kõige enam mitte algusperioodil, vaid aastail 1969–1980 [71]. Ka Soomes suure-nes arvukus just 1960–1970. aastail ka-hekordseks, langes aga 1980. aastail taas 1950. aastate oma tasemele [710].

Punaselg-õgija arvukustindused Eestis punktloenduste andmetel [238]

erineva varusega jänese-kapsa-tüüpi kuuse-segametsades ja soovilukaastiku-tes pesitsetes 0–1 p/km² [78].

Linnuatlase üle-eestistel joonloendustel saadi punaselg-õgija üldiseks asustatusandmedeks 104–138 p / 100 km² [80]. Selle põhjal peaks keskmist 5×5 km atlasearuutu asustama 26–35 haudepaari. Atlase viitöödel antud hinnangud jäid sellest tulemusest küll oluliselt madalamaks. 47%-s ruutudest, mille kohta arvukushin-nang üldise esitati, arvati pesitsevat 3–5 paari (= 10–20 p / 100 km²) ning vaid 5%-s ruutudest (peamiselt Lääne- ja Saaremaal) hinnati pesituspaaide arvu kuni 25–30 ni (= kuni 100–120 p / 100 km²).

Asustatus ja arvukus Punaselg-õgija varasemast arvukusest ja selle võime-likest muutustest Eestis andmeid pole. Võiks arvata, et esimestel sajanditel väge-igi tavaline liik [402] kaotas elupaiku sooda-võrd, kui traditsiooniline kultuurmaastik asendus suurmajandite põllumaadega ning paljud põõsastitud kas raadati või kasvasid kinni. Siiski leiti Viljandi ümbr-uses 1956–1995. aasta vahemikus pesi kõige enam mitte algusperioodil, vaid aastail 1969–1980 [71]. Ka Soomes suure-nes arvukus just 1960–1970. aastail ka-hekordseks, langes aga 1980. aastail taas 1950. aastate oma tasemele [710].

Arvukuse muutusi Eestis on hinnatud järgmiselt: aastail 1971–1990 arvukuse langus, 1991–2000 arvatavasti stabiil-

ne, 2001–2012 arvukuse langus [514, 354, 84, 85, 85]. Haudelinnustiku punk-tuloenduse (1985–2011) andmetel langes punaselg-õgija arvukus 1990. aastate keskpaigani, seejärel taastus kuni 80%-ni algseist, kuid pärast; pikaajaline trend on statistiliselt siiski ebaselge [800].

Tuginedes joonloenduste tulemustele on punaselg-õgija arvukuseks Eestis hinnatud 40 000–60 000 paari [83, 85]. Arvukushinnangu kaherkordistamine võrreldes varasemate, 20 000 ja 35 000 vahele jäänud hinnangutega [514, 84] on tõenäoliselt tingitud teistest meeto-dika ja algandmete kasutamisest, mitte liigi arvukuse tõusust.

Peamised ohud Eestis võib punaselg-õgijat ohustada poolavamaastiku hinnu-eesvamine ja põllumajanduse liig-ne intensiivsus. Vietiste ja mürikemi-kaalide kasutamine vähendab suurte putukate kui peamiste saakobjektide arvukust [714]. Samalaadne mõju on ka kliima muutumisel mereloomaks. See-vastu lagersa juurdumise metsamajandusvõtetena on sellele liigile ohud pigem soodustav tegur [710], näiteks Leedes on kohalik asustatusandmed raiesmikel kiindunud 100 p/km². Aastati on arvukus väga kõikum, seda näib mõjutavat sademete hulk Kalabaris jt. talvitusaladel [112].

Suvine aialinnupäevik

Avaleht

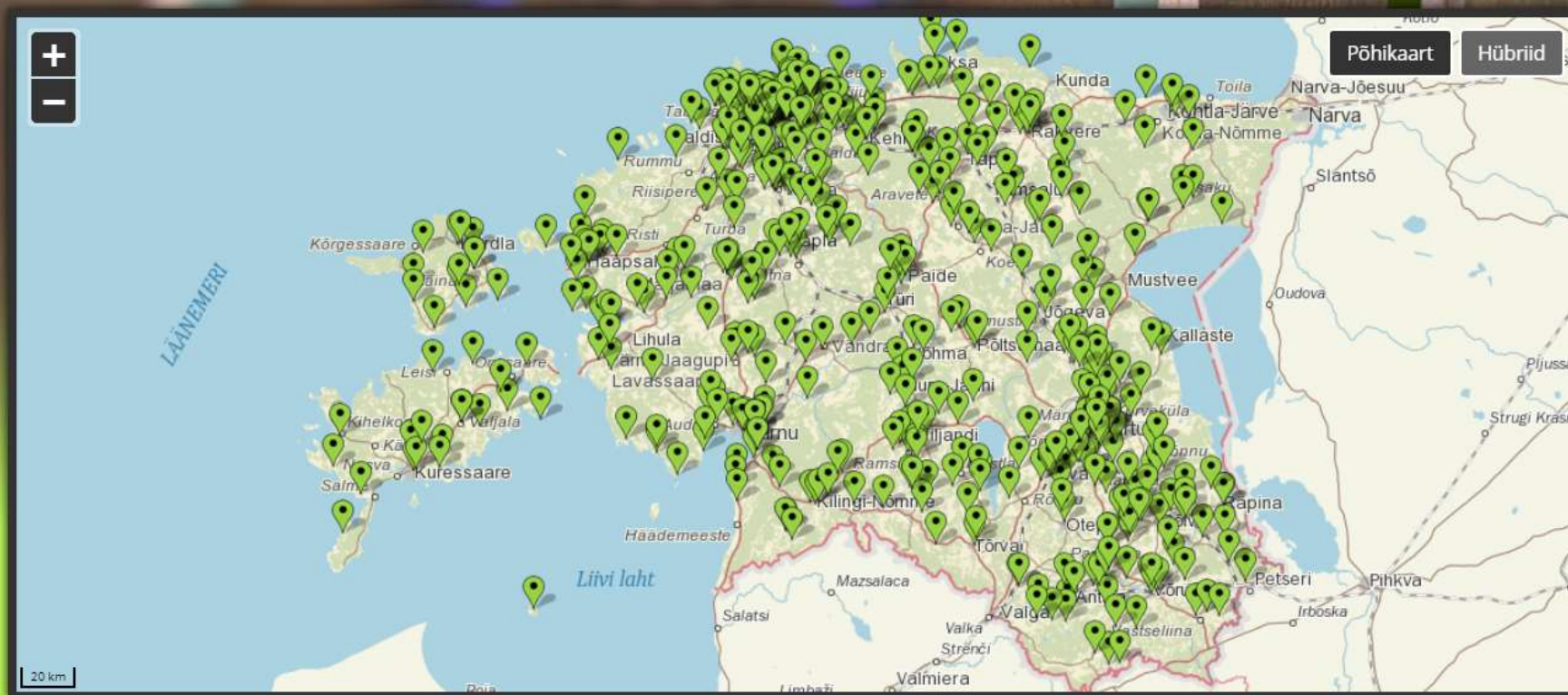
Kuidas osaleda

KKK

Määramisabi

Linnusõbralik aed

Aialinnupäevik

Päevikud

Lisa uus päevik

ABI

Kokku on lisatud **565** päevikut

Kõik päevikud (565)

Talvine aialinnuvaatlus 2019

25. - 27. jaanuar

AVALEHT

KUIDAS OSALEDA?

KKK

MÄÄRAMISABI

VAATLUSANKEET

VARASEMAD TULEMUSED

Talvine aialinnuvaatlus on Eesti populaarseim linnuvaatlusüritus ja suurim rahvateaduse (citizen science) algatus, millest võttis **2019.a osa ligi 3200 linnusõpra** pea 2200 paigast üle Eesti, kes vaatlesid ligi üle 75 000 linnu 76 liigist.

[Loe 2019.a vaatluste kokkuvõtet](#)

Vaatlusel osalemine on väga lihtne: jaanuarikuu viimasel nädalavahetusel tuleb leida üks tund, minna koduaeda või parki ja märkida üles seal kohatud linnuliigid. Aialinnuvaatlusel kogutud andmeid kasutatakse talilindude arvukuse muutuste jälgimiseks, mis võimaldab vajadusel võtta ette samme lindude heaolu parandamiseks. Lisaks on see hea võimalus talviste aialindude tundmaõppimiseks. Talvist aialinnuvaatlust korraldatakse Eestis alates 2010. aastast, ettevõtmist on tunnustatud Aasta Keskkonnategu 2013 auhinnaga.

Talvine aialinnuvaatlus - aasta keskkonnategu 2013

TALVINE AIALINNUVAATLUS

Eesti lindude staatus, pesitsusaegne ja talvine arvukus 2013–2017

Jaanus Elts¹, Aivar Leito, Meelis Leivits, Leho Luigujõe, Renno Nellis, Margus Ots, Indrek Tammekänd & Ülo Väli

Eesti Ornitoloogiaühing, Veski 4, 51005 Tartu

Kokkuvõte

Artiklis esitatakse Eesti linnustiku uuendatud liiginimestik ning uued hinnangud linnuliikide pesitsusaegse ja kesktalvise arvukuse ja nende muutuste kohta. Seisuga 31.12.2018¹ oli Eesti ametlikus lindude nimestikus 389 liiki (A-C kategooria) ja mitteametlikus teadmata päritoluga liikide (D-kategooria) nimekirjas 5 liiki ja vangistusest põgenenud liikide (E-kategooria) nimekirjas 12 liiki. Eestis pesitseb 233 liiki linde, kellest 213 liiki on regulaarsed haudelinnud. Talvel esineb meil 166 linnuliiki (regulaarselt 122) ja läbirändel 216 liiki (regulaarselt 207). Eksikülalisi on Eesti lindude nimestikus 132 liiki. Pesitsusaegse arvukuse tugevat tõusu aastatel 1980–2017 sedastati 21 liigi puhul, tugev langus oli täheldatav 53 liigil. Aastatel 1980–2017 on tugevalt tõusnud 11 liigi talvine arvukus, oluliselt vähemaks on jäänud kümne talvitava liigi arvukus. Eestis pesitseb 10,3–14,9 miljonit paari linde ning talvitab 3,7–7,9 miljonit lindu.

Sissejuhatus

Eesti lindude esinemisstaatus ja pesitsusaegse arvukuse kohta on ilmunud viis ülevaadet (Lilleleht & Leibak 1993; Lõhmus *et al.* 1998; Elts *et al.* 2003; Elts *et al.* 2009; Elts *et al.* 2013). Vastavalt sellele, kuidas linnuliigid oma levikut muudavad, üldised olud nende arvukust mõjutavad ning meie teadmised muutuvad, tuleb regulaarselt üle vaadata ka faunistiline

info. Artiklis esitatakse Eesti linnustiku uuendatud liiginimestik ning uued hinnangud lindude pesitsusaegse ja kesktalvise arvukuse ning nende muutuste kohta. Samuti hinnatakse erinevate liikide uurituse taset, et saaks paremini planeerida edasist tööd linnuseire ja arvukuste hindamiseks vajalike loenduste tegemiseks. Käesolevas artiklis kasutatud ajaperioodid (arvukus aastatel 2013–2017, lühike trend aastatel 2006–2017 ja pikk trend 1980–2017) lähtuvad Euroopa Liidu linnudirektiivi aruandluses sätestatust.

^{*} E-post: Jaanus.Elts@eooy.ee

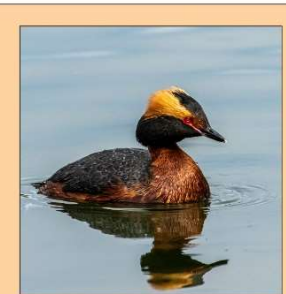
¹ Liiginimestiku seis ei kattu arvukushinnangute perioodiga ning kajastab kõige uuemat seis.

Liik	Kategooria	Staatus	Haudepaaride arv	Trend		Meetod	Usaldatavus
Species	Category	Status	No. of breeding pairs	1980–2017	2006–2017	Method	Reliability
Ida-mustvaeras (<i>M. americana</i>) [*]	A	E					
Prillvaeras (<i>M. perspicillata</i>) [*]	A	E					
Tõmmuvaeras (<i>M. fusca</i>)	A	H L T	50-100	--	-	3	B
Sõnrpea-sõtkas (<i>Bucephala albeola</i>) [*]	D	E					
Läänesõtkas (<i>B. islandica</i>) [*]	D	E					
Sõtkas (<i>B. dangula</i>)	A	H L T	6 000-10 000	++	+	3	C
Väikekoskel (<i>Mergus albellus</i>)	A	(S) L T					
Kübarkoskel (<i>Mergus cucullatus</i>) [*]	D	E					
Rohukoskel (<i>M. serratior</i>)	A	H L T	300-500	-	0	2/5	B
Jääkoskel (<i>M. merganser</i>)	A	H L T	2 000-3 000	--	-	2	C
Kanalised Galliformes							
Põldvutt (<i>Coturnix coturnix</i>)	A	H	200-1 000	f	f	6	C
Laanepüü (<i>Tetrastes bonasia</i>)	A	HT	20 000-25 000	--	-	3	B
Rabapüü (<i>Lagopus lagopus</i>)	A	HT	10-20	--	-	4	B
Teder (<i>Tetrao tetrix</i>)	A	HT	4 000-5 000	--	-	3	B-C
Metsis (<i>T. urogallus</i>)	A	HT	1 300-1 600	-	-	1	A
Nurmkana (<i>Perdix perdix</i>)	A	HT	2 000-4 000	--	-	6	C
Faasan (<i>Phasianus colchicus</i>)	E	ST int					
Kaurilised Gaviiformes							
Punakurk-kaur (<i>Gavia stellata</i>) ^{**}	A	SLT					
Järvekaur (<i>G. arctica</i>)	A	H L T	2-5	-	0	3	C
Jääkaur (<i>G. immer</i>) [*]	A	E					
Tundrakaur (<i>G. adamsii</i>)	A	L [T]					

Hirundo

32. aastakäik

Nr. 1 / 2019

Eesti Ornitoloogiaühingu ajakiri

Bird Study

ISSN: 0006-3657 (Print) 1944-6705 (Online) Journal homepage: <https://www.tandfonline.com/loi/tbis20>

Are common bird monitoring schemes and opportunistic observations appropriate for estimating raptor trends?

Ülo Väli, Jaanus Elts & Hannes Pehlak

To cite this article: Ülo Väli, Jaanus Elts & Hannes Pehlak (2018) Are common bird monitoring schemes and opportunistic observations appropriate for estimating raptor trends?, *Bird Study*, 65:sup1, S35-S42, DOI: [10.1080/00063657.2018.1506422](https://doi.org/10.1080/00063657.2018.1506422)

To link to this article: <https://doi.org/10.1080/00063657.2018.1506422>

INSTAAR are also available from ftp://afp.cmdl.noaa.gov/data/trace_gases. Data from Heidelberg University are available from http://www.iup.uni-heidelberg.de/institut/forschung/groups/kk/en/Data_html. Data measured by University of Washington and University of California, Irvine, were taken from <http://cdiac.ornl.gov/ndps/quay.html> and <http://cdiac.ornl.gov/epubs/db/db1022/db1022.html>, respectively. Yearly $\delta^{13}\text{C}$ values for individual stations and global annual averages are presented in tables S3 and S4. This research was supported by the Marsden Fund Council from New Zealand Government funding, administered by the Royal Society of

New Zealand. Further support came from NIWA under Climate and Atmosphere Research Programme CAAC1504 (2014/15 SCI). The authors declare no competing interests. H.S. designed the data analysis; G.W.B., T.M.B., R.J.M., J.B.M., D.C.L., B.H.V., C.V., and S.E.M. performed $\delta^{13}\text{C}$ measurements; C.V., J.B.M., I.L., D.C.L., and J.W.C.W. designed sampling and analytical programmes and performed data quality control; E.J.D. provided $[\text{CH}_4]$ data; K.R.L. and H.S. designed the box model; S.E.M.F. and H.S. performed uncertainty analyses; and all authors contributed to the interpretation and the writing of the manuscript.

SUPPLEMENTARY MATERIALS

www.sciencemag.org/content/352/6281/80/suppl/DC1
Materials and Methods
Supplementary Text
Figs. S1 to S21
Tables S1 to S5
References (34–47)

19 August 2015; accepted 19 February 2016
10.1126/science.aad2705

CLIMATE CHANGE

Consistent response of bird populations to climate change on two continents

Philip A. Stephens,¹ Lucy R. Mason,² Rhys E. Green,^{2,3} Richard D. Gregory,² John R. Sauer,⁴ Jamie Alison,⁵ Ainars Aunins,⁶ Lluís Brotons,^{7,8,9} Stuart H. M. Butchart,^{3,10} Tommaso Campedelli,¹¹ Tomasz Chodkiewicz,¹² Przemysław Chylarecki,¹³ Olivia Crowe,¹⁴ Jaanus Elts,^{15,16} Virginia Escandell,¹⁷ Ruud P. B. Foppen,^{18,19,20} Henning Heldbjerg,²¹ Sergi Herrando,²² Magne Husby,²³ Frédéric Jiguet,²⁴ Aleksi Lehikoinen,²⁵ Åke Lindström,²⁶ David G. Noble,²⁷ Jean-Yves Paquet,²⁸ Jiri Reif,^{29,30} Thomas Sattler,³¹ Tibor Szép,³² Norbert Teufelbauer,³³ Sven Trautmann,³⁴ Arco J. van Strien,³⁵ Chris A. M. van Turnhout,^{19,20} Petr Vorisek,^{30,36} Stephen G. Willis^{1*}

Global climate change is a major threat to biodiversity. Large-scale analyses have generally focused on the impacts of climate change on the geographic ranges of species and on phenology, the timing of ecological phenomena. We used long-term monitoring of the abundance of breeding birds across Europe and the United States to produce, for both regions, composite population indices for two groups of species: those for which climate suitability has been either improving or declining since 1980. The ratio of these composite indices, the climate impact indicator (CII), reflects the divergent fates of species favored or disadvantaged by climate change. The trend in CII is positive and similar in the two regions. On both continents, interspecific and spatial variation in population abundance trends are

of evidence also suggests that morphological changes are a common response to altered climates (7, 8). However, despite some clear cases of climate-caused alterations of local population dynamics (9, 10), multispecies, large-scale analyses of population responses to global climate change are rare (11, 12).

One way to assess widespread population responses to anthropogenic drivers is to derive indicators from composite trends of species' abundance (13). Multispecies indicators are now widely used to aggregate biodiversity information in a way that is understood by policy-makers and members of the public, enabling evaluations of progress toward biodiversity targets (14, 15). Less frequently, differences in composite trends for groups of species differentially affected by change are used to highlight the role of specific drivers of abundance. For example, large-scale aggregated trends in European species' abundance have been linked to expected future changes in climatic suitability within the region to produce composite trends for species that are expected either to gain or to lose climatically suitable range in the future (16). One shortcoming of that approach is that relating changes in a species' population at a sub-continental level to climate change ignores important information about variation in population trends in different areas within the subcontinent. A species showing climate-driven decline at the low-

eElurikkus koondab ühte portaali Eesti looduse andmed.
Juba on talletatud 29 252 liiki ja üle 3,9 miljoni andmekirje

LIIGID

otsi liigi nime järgi

Loomad Seened Taimed Protistid Bakterid

ASUKOHT

otsi postiindeksi, asukoha või GPS järgi

Geograafiline otsing Avasta ümbruskonnast Eeldefineeritud alad

LIIGI ESINEMISED

otsi teadusliku või tavanimetuse järgi

Täpsem otsing Mitme taksoni nime otsing Kataloogi numbriga otsing

Täpsustatud otsingutulemusi

Kirjed

Kaart

Graafikud

Pildid

Laadi alla

Tulemustelhel 100

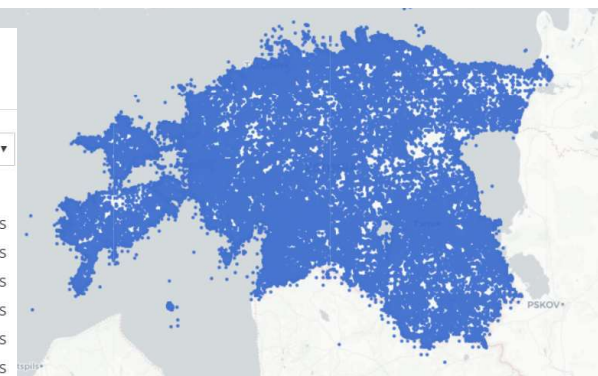
Sorteeri

Kogumiskuupäev

Sorteeri

Kahanevalt

Kuupäev	Takson	Tavanimetus	Arv	Sugu	Tegevus	Vanus	Asukoht	Koguja(d)	Failid	Liiginimekirjad	Kirje tüüp
2019-11-18	<i>Turdus pilaris</i>	hallrästas	25	p			Tartu linn, Tähtvere	Kaspar Kolk		Estonian birds, Estonian specie...	Loodusvaatlus
2019-11-18	<i>Aegithalos caudatus</i>	sabatihane	3	p			Viljandi vald, Paistu küla	Eero Ehala		Estonian birds, Estonian specie...	Loodusvaatlus
2019-11-18	<i>Erithacus rubecula</i>	punarin	1	s			Haapsalu linn, Haapsalu linn	Tarvo Valker		Estonian birds, Estonian specie...	Loodusvaatlus
2019-11-18	<i>Bombycilla garrulus</i>	siidisaba	8	p			Jõelähtme vald, Loo	Juha Saari, Merike Saari		Estonian birds, Estonian specie...	Loodusvaatlus
2019-11-18	<i>Bombycilla garrulus</i>	siidisaba	58	p			Viljandi linn,	Eero Ehala		Estonian birds, Estonian specie...	Loodusvaatlus
2019-11-18	<i>Aegithalos caudatus</i>	sabatihane	8	ü			Otepää vald, Otepää linn	Hannes Margusson		Estonian birds, Estonian specie...	Loodusvaatlus

Free and open access to biodiversity data

OCURRENCES SPECIES DATASETS PUBLISHERS RESOURCES

Search

WHAT IS GBIF? ABOUT GBIF ESTONIA

Occurrence records
1 358 570 021

Datasets
47 946

Publishing institutions
1539

Call for applications for a systematic review of scientific literature

WhereNext wins 2019 GBIF Ebbe Nielsen Challenge

Using open data to indicate progress toward targets for conserving genetic diversity

Urtica pseudomeleoma, sp. nov. A new species of *Urtica* (Rosaceae)

New dataset: Chechen Republic Carabidae

Award winner uses data and machine learning to...

Estonia

A GBIF Voting participant from Europe
Names of countries and areas are based on the ISO 3166-1 standard

SUMMARY DATA ABOUT DATA PUBLISHING PARTICIPATION MORE...

ACTIVITY REPORT

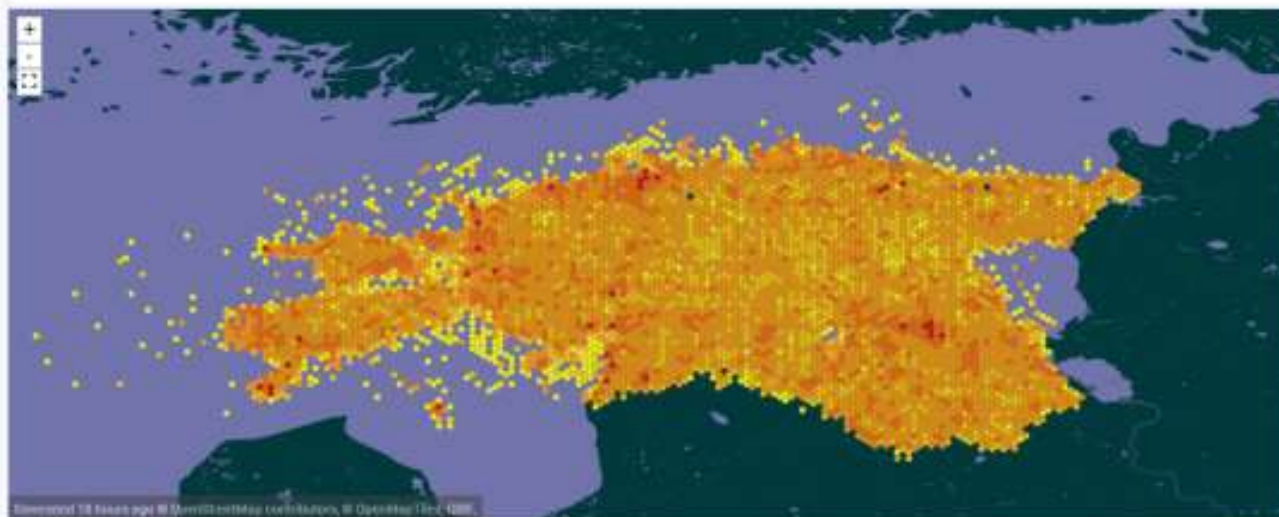
DATA ABOUT ESTONIA

2,747,531
Occurrences

306
Datasets

28
Countries and areas contribute data

161
Publishers

Rasvatihane
aasta lind 2016

ÖÖSORR UUDISED MEEDIA OSALE VAATLUSED

ÖÖSORR
AASTA LIND
2019

Päeval laiskkull, öösel vilgas ketrajapiiga

Ööktraja, päevapetis, sääsekull ja laeratsura – on vaid mõned rohkem kui sajast nimest, mis vanarahvas öösorrile on andnud. Tähelepanuta pole jäänud ei öösoristaja hääl, käitumine ega elupaik. Ometi teame selle salapärase öölinnu elust ja tegemistest Eestis vähe. Ilmselt paljud on terna nurruvat laulu kuulnud või näinud õhema autotulede valgel teel lõsutas, kuid lähemat tutvust on takutoristajaga õnnestunud sobitada vaid vähestel.

METSI6 TEISED METSIKANALISED MAAGAMINE INIMENE JA METSIS UUDISED METSIS MEEDIAS OSALE VEIŠIKAMERA

METSI6

aasta lind 2018

isike ka

isike ja väga vähe konksus, jalad lühikesed ja

www.eoy.ee

[Uudised](#) [Väljaanded](#) [Kontakt](#) [Q](#) [est](#) [eng](#) [SISENE](#)

[Avasta linnud](#) [Aita linde](#) [Osale ja vaatle](#) [Uurimine ja kaitse](#) [Ühingust](#) [Liitu ja toeta](#)

Eesti Ornitoloogiaühing

Uurime, kaitseme ja tutvustame Eesti linde.

